

de i sagen, der som følge af en væsentlig og individuel interesse i sagen i alle tilfælde skal underrettes om, at forfølgningen opgives. Hvis anmelderen er en anden end den forurettede, vil det afhænge af en konkret vurdering af vedkommendes tilknytning til sagen, om der også over for denne skal ske underretning.

Underretningen skal indeholde oplysning om klageadgangen. Ved tiltalefrafald skal sigtede endvidere orienteres om adgangen til at begære sagen indbragt for retten, jf. stk. 3.

Det følger af *stk. 2, 1. pkt.*, at afgørelsen om påtaleopgivelse kan påklages til den overordnede anklagemyndighed, jf. § 65. Klageadgangen kan udnyttes af sigtede og andre implicerede, der må anses for parter i sagen, dvs. personer, som har en tilstrækkelig væsentlig og individuel interesse i sagen. Det følger af *stk. 2, 2. pkt.*, at afgørelsen om tiltalefrafald kan påklages af sigtede, ligeledes efter § 65. Bestemmelsen svarer i stk. 2 herved til den danske retsplejelovs § 724, stk. 1, 3. og 4. pkt.

Efter *stk. 3* kan den sigtede endvidere anmode om at få en sag, hvori der er meddelt tiltalefrafald, indbragt for retten. Politiet må i så fald rejse tiltale i sagen og i øvrigt fremme denne i overensstemmelse med reglerne i kapitel 38 og 39. Det foreslås, at fristen for at anmode om at få sagen indbragt for retten fastsættes til fire uger regnet fra det tidspunkt, hvor der er givet meddelelse om tiltalefrafaldet.

For sigtede indebærer adgangen til at få sagen indbragt for retten således, at sigtede har to reaktionsmuligheder over for et tiltalefrafald. Der er i den forbindelse lagt afgørende vægt på, at et tiltalefrafald i modsætning til påtaleopgivelse er udtryk for en stillingtagen til skyldsspørgsmålet i sagen. Uanset, at der i langt den overvejende del af sager, der sluttes med et tiltalefrafald, antageligt vil foreligge en tilståelse fra den sigtedes side, bør der i tilfælde, hvor sigtede fastholder sin uskyld være en adgang til domstolsprøvelse af skyldsspørgsmålet.

Der henvises nærmere til betænkningens afsnit X, kap. 3.3.

Har sigtede fremsat anmodning om domstolsprøvelse, og er der samtidig klaget over tiltalefrafaldet, f.eks. fra den forurettedes side, skal politiet underrette den overordnede anklagemyndighed herom, således at den administrative behandling af klagesagen afsluttes, jf. det foreslåede stk. 3, 3. pkt.

Til § 315

Det følger af forslaget *stk. 1*, at rigsadvokaten eller justitsministeren i overensstemmelse med den opbyg-

ning af anklagemyndighedens organisation, der kommer til udtryk i § 65, kan omgøre politiets beslutning om at rejse tiltale, om påtaleopgivelse eller om tiltalefrafald. Omgørelse af afgørelser om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald forudsætter, at der inden 3 måneder, efter at den sigtede er blevet underrettet om afgørelsen, forkyndes en meddelelse for vedkommende om omgørelsen, medmindre sigtedes forhold har hindret rettidig forkyndelse.

Bestemmelsen, der indholdsmæssigt svarer til den nugældende bestemmelse i kapitel 5, § 19, stk. 3, om rigsadvokatens og justitsministerens adgang til at omgøre beslutninger om tiltalerejsning eller henlæggelse, giver mulighed for administrativ to-instansprøvelse af disse afgørelser.

I bestemmelsens *stk. 2* foreslås, at der indsættes en bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om politiets beføjelser med hensyn til påtaleopgivelse, tiltalefrafald og tiltalerejsning, samt om forelæggelsespligt for visse sagstyper.

Det findes at være af væsentlig betydning, at muligheden for en mere detaljeret regelfastsættelse på dette område udnyttes. Dette skyldes først og fremmest hensynet til en ensartet praksis på området i hele Grønland.

Der henvises nærmere til betænkningens afsnit X, kap. 3.3.4.1.

Offentlig forfølgning af private kriminalsager

Til § 316

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, der er ny, er udformet med inspiration fra den danske retsplejelovs § 727, stk. 1. Efter bestemmelsen kan politiet under ét forfølge en lovovertrædelse, der er undergivet privat påtale, og en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, hvis lovovertrædelserne udspringer af samme handling.

Uanset, at bestemmelsen kun vil have et begrænset anvendelsesområde, så længe det kun er få lovovertrædelser, der er undergivet privat påtale, findes det dog vigtigt, at procesreglerne også med hensyn til sager, der er undergivet privat påtale, er indrettet således, at der allerede nu er taget hensyn til eventuel fremtidig lovgivning, der vil kunne henskyde visse typer af kriminalsager til privat påtale.

Efter *stk. 2* kan den private part på ethvert trin af sagen standse den forfølgning, der er indledt på dennes anmodning. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at sammenlægning af sager efter stk. 1 fortrinsvis sker ud fra praktiske hensyn, hvorimod offentlig